

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/299/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512214509
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512214509.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 36 857 033, proti odporcovi: R. F., F. U. L., Q. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zastúpený JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom v Košiciach, Stará Baštová 2 (adresa pre doručovanie Budapeštianska 8, Košice), v konaní o 767,65 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie č.k. 14C/158/2012-42 zo dňa 9.5.2013

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 € a tieto zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Mikluša do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice-okolie (ďalej len súd prvého stupňa) uznesením zastavil konanie o zaplatenie 767,65 € s príslušenstvom. Vo vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 118,16 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka č. 4200922518/8360, VS : 16077 do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi v sume 39,30 € prostredníctvom príslušného daňového úradu do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

O zastavení konania rozhodol v zmysle ust. § 96 ods. 1 O.s.p. z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom.

O trovách konania účastníkov rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. a zaviazal na ich náhradu navrhovateľa, ktorý späťvzatím návrhu na začatie konania zavinil zastavenie konania. Zaviazal preto navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia.

Úspešnému odporcovi trovy konania nevznikli, preto mu ich náhradu nepriznal.

O vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi rozhodol v zmysle ust. § 11 ods. 3,4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Proti tomuto rozsudku, proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol napadnutý výrok rozsudku zmeniť tak, že súd neprizná vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. V dôvodoch odvolania uviedol, že zákon právo na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva, a preto priznanie náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Okrem toho priznanie náhrady trov je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ust. § 93 ods. 2 až 4 O.s.p., motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. Vedľajší účastník napriek svojmu deklarovanému predmetu činnosti sa dal zastúpiť advokátom, čo tvrdenie o účelovosti jeho účasti opodstatňuje. Združenie na ochranu spotrebiteľov musí byť spôsobilé poskytovať právnu pomoc spotrebiteľovi bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátom. Náklady na zastúpenie občianskeho združenia teda nepredstavujú účelne vynaložené trovy. Zo všetkých týchto dôvodov nesúhlasil s napadnutým výrokom rozsudku.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok v napadnutom výroku potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na to, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania a rovnako nie je vylúčené, aby sa dal zastúpiť advokátom. Už len v rámci princípu rovnosti zbraní nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti navrhovateľovi, ktorý inicioval tisíce konaní v celej Slovenskej republike a je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zastúpenia. Trovy vedľajšieho účastníka boli pritom účelne vynaložené, lebo bezprostredne súviseli s konaním. Vyjadrenie k návrhu na začatie konania bolo vykonané s náležitou starostlivosťou a bolo podané potom, čo sa právny zástupca vedľajšieho účastníka dôkladne oboznámil s obsahom návrhu a jeho príloh. Vedľajší účastník svoje právne a skutkové posúdenie vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patril a jeho vyjadrenie bolo konkrétne a spôsobilé pozitívne ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa. Vyjadrenie právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v konečnom dôsledku viedlo k procesnému úspechu odporcu v konaní. Zo všetkých týchto dôvodov navrhol potvrdiť rozsudok v napadnutom výroku.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie navrhovateľa ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p., t.j. preskúmal uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Uznesenie je v napadnutom výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 118,16 € vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 2 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom rovnakými právami a povinnosťami je nutné rozumieť výlučne práva a povinnosti procesnej povahy. Vedľajší účastník má teda tiež právo na náhradu trov konania, ak ním podporovaný účastník v konaní bol úspešný a na druhej strane môže mu byť uložená povinnosť nahradiť trovy konania spoločne a nerozdielne s účastníkom, na strane ktorého vystupoval, pokiaľ tento bol v spore neúspešný.

Z vyššie uvedených dôvodov nedôvodná je odvolacia námietka žalobcu, v zmysle ktorej nie je možné vedľajšiemu účastníkovi priznať náhradu trov konania.

Podľa výsledku konania v prejednávanej veci vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania, pretože vystupoval na strane odporcu, ktorý bol v konaní úspešný a zároveň ním vynaložené trovy konania boli potrebné na účelné bránenie práva odporcu, na strane ktorého vystupoval, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania tak, ako sú tieto podrobne špecifikované v odôvodnení jeho uznesenia.

Z obsahu spisu je zrejmé, že konanie začalo doručením návrhu na začatie konania súdu dňa 22.8.2012. Vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 4.9.2012 a zároveň predložil plnomocenstvo pre JUDr. Ladislava Mikluša na zastupovanie v tomto spore. Dňa 5.9.2012 JUDr. Ladislav Mikluš nahliadol do spisu a dňa 6.9.2012 doručil súdu vyjadrenie k žalobe, v ktorom vzniesol námietku premlčania. Toto jeho vyjadrenie bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 14.11.2012. Dňa 10.4.2013 bolo právnomu zástupcovi navrhovateľa doručené predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 9.5.2013. Dňa 7.5.2013 bolo súdu doručené späťvzatie návrhu na začatie konania spolu s námietkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že k späťvzatiu návrhu na začatie konania navrhovateľom došlo potom, čo mu bolo doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka k návrhu na začatie konania, v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

Za tejto situácie nepochybne právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. pre účelné bránenie práva odporcu, t.j. poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu v prospech odporcu. Nemožno preto hodnotiť vynaloženie trov právneho zastúpenia ako trovy nadbytočné, či neúčelné tak, ako to namieta navrhovateľ vo svojom odvolaní.

Nemožno preto prisvedčiť odvolacej námietke navrhovateľa, že právnym zastúpením vedľajšieho účastníka došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

K odvolacej námietke navrhovateľa ohľadne významu právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka odvolací súd uvádza nasledovné:

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že podľa ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom (čl. 47 ods.2 Ústavy). Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť podľa názoru odvolacieho súdu vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (podľa názoru odvolacieho súdu ide o znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa) a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše, v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach (§ 1, 3, 4, 10, 14b, 19, 20, 25 a 26a). Ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takému združeniu (porovnaj najmä § 25 citovaného zákona), aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom, v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. V tejto spojitosti treba

pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 3 ústavy každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Združeniu podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom (podľa názoru odvolacieho súdu ani v hmotnoprávných vzťahoch) a tento záver musí byť základom pre posúdenie práva združenia na náhradu trov konania vzniknutých trovami advokátskeho zastúpenia. Takýto výklad základného práva na právnu pomoc podľa článku 47 ods. 2 ústavy v spojení s § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. je potrebné uplatniť v posudzovanom spore aj vo vzťahu k § 146 ods. 2 O.s.p., osobitne ku náhrade trov konania vzniknutých právnou pomocou poskytnutou advokátom.

Vychádzajúc z takéhoto výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľa odvolací súd je názoru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúce v zastúpení advokátom, boli zbytočné, respektíve neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Aj v prípade zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom teda platí, že vedľajšiemu účastníkovi možno priznať iba náhradu účelne vynaložených trov, t.j. trov nevyhnutných pre účelné bránenie práva účastníka, na strane ktorého vystupuje (v prejednávanej veci žalovaného), a to s poukazom na ust. § 142 ods.1 O.s.p..

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo, ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Aj keď nemožno uprieť právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom v zmysle ust. čl. 47 Ústavy SR, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. neposkytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností a pod. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, alebo skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na posúdenie veci samej.

V prejednávanej veci trovy účtované vedľajším účastníkom v súvislosti s poskytnutím právnych služieb právnym zástupcom sú účelné tak, ako bolo vyššie uvedené, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi ako vecne správne v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Účastníkmi odvolacieho konania boli len navrhovateľ a vedľajší účastník, lebo o právach a povinnostiach odporcu sa v odvolacom konaní vôbec nerozhodovalo. Predmetom odvolacieho konania boli iba trovy konania vedľajšieho účastníka.

V odvolacom konaní bol navrhovateľ neúspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi. Tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 1 úkon

právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu, a to z odmeny v sume 8,30 € podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky, t.j. vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny 16,60 € (vychádzajúc z tarifnej hodnoty 118,16 €, keďže v odvolacom konaní predmetom konania boli trovy priznané vedľajšiemu účastníkovi), keďže ide o vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, z režijného paušálu za tento úkon vo výške 7,81 €. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú 16,11 € (8,30 € + 7,81 €), ktoré je v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislava Mikluša č.ú. : XXXXXXXXXXX/XXXX.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.